

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 24. marts 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 4 til L 144, Forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder (Permanent genopdyrkningsret), stillet den 9. marts 2017 efter ønske fra Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 4

”Hvad var baggrunden for, at man oprindeligt indførte kravet om, at der hver 15. år skulle ske en fornyet registrering af landbrugsarealet, der var udlagt til halvkultur eller natur?”

Svar

Reglerne om drift af landbrugsjorder har sin historiske oprindelse i landbrugsloven fra 1967. Landbrugsloven indeholdt en dyrkningspligt, som indebar, at en landbrugsejendom skulle drives på forsvarlig måde under hensyn til de erhvervsmæssige udnyttelsesmuligheder, til husdyrsundhedsmæssige forhold samt til natur og miljø, og at jorderne skulle udnyttes jordbrugsmæssigt i det omfang, de var egnede dertil.

Af betænkning 1429, juli 2003, fra Udvalget vedrørende forenklinger i jordlovgivningen, fremgår, at udvalget anbefalede, at en dyrkningspligt tillige skulle rumme mulighed for at lade landbrugsjorder ligge som lysåben natur, og indførelse af en basal og enkel plejepligt, der består i at holde alle landbrugsjorder fri for opvækst af træer og buske og dermed samtidig holde arealerne i dyrkbar stand.

Reglerne om jordressourcens anvendelse til dyrkning og natur i lov om drift af landbrugsjorder (driftsloven) fra 2004 skal anskues i lyset af denne forhistorie, særligt pligten i lovens §§ 3-4 om jordbrugsmæssig anvendelse af landbrugsjorderne på en forsvarlig jordbrugsmæssig måde, rydningspligten i lovens § 5, og den 15-årige genopdyrkningsret i lovens § 6.

Den 15-årige genopdyrkningsret i driftslovens § 6 er netop indført som en tidsbegrænset undtagelse fra det generelle krav i driftslovens § 3 om, at alle landbrugsjorder i landzone samt arealer i byzone og sommerhusområder, der er noteret med landbrugspligt, skal anvendes til jordbrugsmæssige formål, medmindre de er omfattet af de specifikke undtagelser i § 3, stk. 2.

Som det fremgår, er driftslovens fokus den jordbrugsmæssige udnyttelse af landbrugsjorden. Med lovforslaget øges landmændenes incitament til udlægning af omdriftsjord til naturformål.

Esben Lunde Larsen

/

Jacob Nielsen